

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614216253
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7614216253.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu: Pozemkové družstvo Závada, so sídlom Závada 52, IČO: 45 452 318, zastúpeného JUDr. Martinom Čemanom, advokátom, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Letná 45, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo životného prostredia SR, so sídlom v Bratislave, Námestie Ľ. Štúra 1, IČO: 42 181 810, o zaplatenie 2.340,42 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15. novembra 2018 č.k. 9C/260/2014-253

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku I., ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.128,88 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.1.2014 do zaplatenia a vo výroku III., ktorým rozhodol o trovách konania.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 15. novembra 2018 č.k. 9C/260/2014-253 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.128,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.1.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.), a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82 % (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.340,42 € s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia Poprad č. 2012/00191/05-He zo dňa 27.3.2012. Dôvodil, že dňa 15.6.2012 podal podnet na podanie protestu proti uvedenému rozhodnutiu na Okresnej prokuratúre Poprad, ktorému bolo vyhovené. Po podaní protestu prokurátora Obvodný úrad životného prostredia vydal rozhodnutie č. 2012/00191/07-He zo dňa 14.8.2012, ktorým zrušil predmetné rozhodnutie zo dňa 27.3.2012 pre jeho nezákonnosť. Uviedol, že zrušené rozhodnutie bolo vydané na základe žiadosti B. Š. na vyrub drevín na parcele reg. E č. 1626/1 (orná pôda), katastrálne územie Závada. Žalobca je právnickou osobou, ktorá združuje osoby, ktorým majú byť v rámci vrátenia pozemkov od Ministerstva obrany SR vydané pozemky a do usporiadania reštitučných nárokov žalobca spravuje a obhospodaruje tieto pozemky na základe Dohody o odovzdaní užívacích práv. V rámci tejto dohody bol žalobcovi vydaný na užívanie a hospodárenie aj pozemok parcely KN C č. 241 (lesný pozemok) katastrálne územie Levočská dolina. Parcela registra KN E č. XXXX/X je pritom súčasťou dielca XXXB, ktorý tvorí parcelu KN C č. XXX. Žiadateľka B. Š. vedela, že existuje toto duplicitné vlastníctvo resp. minimálne vedela, že na jej pozemku nie je orná pôda, ale les osobitného určenia. Na základe uvedeného mal byť účastníkom správneho konania aj žalobca, ako aj vlastníkom pozemku Ministerstvo obrany SR. Vydaním

súhlasu na výrub drevín boli ich práva dotknuté a zároveň bol porušený program starostlivosti o lesy. Obvodný úrad životného prostredia nesprávne zistil účastníkov konania a nevykonal riadne šetrenie skutočného stavu. Tým, že so žalobcom nekonal ako s účastníkom konania znemožnil mu uplatnenie procesných práv. Žalobca sa tak mohol brániť len podaním mimoriadnych opravných prostriedkov, čo aj urobil. Žalobca sa dozvedel o udelení súhlasu na výrub 25 ks drevín na základe ohliadky jeho lesného hospodára dňa 31.3.2012, ktorý zistil, že už došlo k výrubu 20 ks drevín. Škoda, ktorá vznikla žalobcovi týmto výrubom spočíva v strate na majetkovom stave oproti situácii, ak by nebolo vydané nezákonné rozhodnutie a to vo faktickom výrubu 20 ks drevín a z nich vyťaženej drevnej hmoty, ktorých hodnotu zistil znalec v znaleckom posudku č. 09/2013 zo dňa 18.3.2013, podľa ktorého skutočná hodnota vyťaženej drevnej hmoty činí 1 780,74 Eur. Skutočná škoda žalobcu ďalej spočíva v úhrade odmeny členom predstavenstva žalobcu a odmeny odborného lesného hospodára, ktorí museli konať za žalobcu v čase zistenia výrubu drevín a neskôr pri odstraňovaní následkov nezákonného rozhodnutia, spolu vo výške 78,90 Eur. Skutočná škoda predstavuje aj náklady na vypracovanie znaleckého posudku na určenie hodnoty vyťaženej drevnej hmoty vo výške 50,- Eur. Žalobca musel v súvislosti s nezákonným rozhodnutím vynaložiť peňažné prostriedky na trovy konaní, ktoré museli byť iniciované za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia. Tieto náklady pozostávajú z odmeny uhradenej advokátovi za zastupovanie v konaniach a zo zaplateného súdneho poplatku za konanie o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, spolu vo výške 430,78 Eur.

3. Súd vec právne vec posúdil podľa § 2, § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1,2, § 6 ods. 1, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci a konštatoval, že bol splnený prvý z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom, keďže žalobca podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

4. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobca je spoločnosťou založenou za účelom zabezpečenia hospodárskych potrieb svojich členov, ktorí združujú svoje súkromné a urbárske pozemky za účelom ich spoločného obhospodarovania. Jeho hlavným cieľom je hospodárenie na združených pozemkoch, ktoré sú podľa § 22a zákona č. 229/1991 Z.z. prevzaté v ucelených lesných častiach. Podľa predloženej Dohody o odovzdaní užívacích práv, boli žalobcovi odovzdané užívacie práva, hospodárska evidencia a výpis z lesného hospodárskeho plánu pre Lesný celok Ľubica v dielcoch, do ktorých spadá aj parcela, z ktorej bol uskutočnený výrub stromov. Žalobca je pritom povinný hospodáriť na pozemkoch v súlade so schváleným programom starostlivosti o lesy pre uvedený lesný celok. V danej oblasti sa teda nejedná o duplicitné vlastníctvo predmetných nehnuteľností. V predmetnej oblasti prebiehajú reštitúcie na základe žiadosti, o ktorých je rozhodované príslušným úradom. Vlastníci pozemkov sú tak následne zapisovaní na listoch vlastníctva. Vzhľadom na množstvo žiadostí a veľkosť tejto oblasti boli preto užívacie práva k týmto nehnuteľnostiam dané združeniam, v rámci ktorých sú združení jednotliví vlastníci. Žalobca teda nemá vlastnícke práva k nehnuteľnostiam v danej oblasti a to ani k parcele, z ktorej bol výrub uskutočnený, avšak na pozemkoch, ako je vyššie uvedené hospodári a teda má k týmto užívacie práva.

5. K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody súd uviedol, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody, t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Pojem nezákonného rozhodnutia zákon nedefinuje. Je však nepochybné, že musí ísť o rozhodnutie, ktoré bolo príslušným rozhodnutím kompetentného orgánu zrušené ako nezákonné a súd z takého rozhodnutia potom vychádza pri rešpektovaní prezumpcie jeho správnosti. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá.

6. Považoval za jednoznačne preukázané, že rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Poprad XXXX/XXXXX/XX-I. zo dňa 27.3.2012, ktorým bol povolený výrub stromov z parcely registra

E č. XXXX/X bolo zrušené v dôsledku protestu prokurátora t.j. pre jeho nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, vzniká poškodenému právo na náhradu škody, ktorá bola týmto rozhodnutím spôsobená, t.j. vzniklo právo na plnenie.

7. Škoda, ktorú si žalobca uplatnil v tomto konaní vo výške 2.340,42 Eur pozostáva z viacerých položiek. V prvom rade si žalobca uplatnil škodu vo výške 1.780,74 Eur pozostávajúcu z hodnoty drevnej hmoty vyťaženej na základe nezákonného rozhodnutia. Hodnota vyťaženej drevnej hmoty bola určená znaleckým posudkom č. 9/2013 zo dňa 18.3.2013 vypracovanom znalcom v odbore Lesníctvo, odvetvie odhad hodnoty lesov. Úlohou znalca bolo stanoviť množstvo a hodnotu stojacej drevnej hmoty. Zo znaleckého posudku je zrejmé, že znalec pri stanovení množstva drevnej hmoty vychádzal z existujúcich pňov vyrúbaných stromov a pri určení hodnoty drevnej hmoty vychádzal zo zmeraných obvodov vyťažených pňov a ich výšky. Na základe týchto údajov následne určil objem vyťaženej drevnej hmoty 39,86 m³. Samotnú hodnotu vyťaženej drevnej hmoty určil prenásobením množstva surových sortimentov, ktoré by bolo možné z nej vyrobiť, priemernými cenami surových sortimentov, ktoré použil ako podklad na vypracovanie znaleckého posudku. Od stanovenej hodnoty vyťaženej drevnej hmoty znalec odpočítal obvyklé náklady na ťažbu a približovanie. Súd má za to, že už z tohto postupu znalca pri stanovení hodnoty drevnej hmoty je nepochybné, že znaleckým posudkom č. 9/2013 bola určená skutočná hodnota vyťaženej drevnej hmoty, nie hodnota spoločenská. Znalec totiž pri výpočte použil údaje zistené priamo na mieste a hlavne vychádzal z priemerných cien sortimentov dreva, ktoré bolo z vyťaženého dreva možné získať. Okrem toho znalec od zistenej hodnoty odpočítal aj náklady ťažby a približovania a teda je možné konštatovať, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená skutočná hodnota len vyťaženej drevnej hmoty. V konečnom dôsledku to, že uvedeným znaleckým posudkom bola určená hodnota skutočne vyťaženej drevnej hmoty a nie spoločenská hodnota drevnej hmoty medzi stranami sporu nebolo sporné.

8. Výpoveďou svedka Ing. U. C., ktorý vykonáva odborný dohľad nad lesníckou činnosťou žalobcu v danej oblasti bolo preukázané, že z dielca, v ktorom sa nachádza aj parcela registra E č. XXXX/X, podľa hospodárskeho plánu vypracovaného na obdobie 10 rokov, je plánová ťažba drevnej hmoty. Pokiaľ by predmetný výrub stromov nebol vykonaný inou osobou, drevo by ťažil žalobca v súlade so schváleným plánom ťažby. Aj na základe toho súd konštatoval, že výrubom stromov inou osobou došlo k zmenšeniu majetku na strane žalobcu, pretože pokiaľ by ťažbu uskutočnil on získal by aj hodnotu vyťaženej drevnej hmoty. Ťažbu v danej oblasti pritom môže vykonávať len žalobca. Preto mal súd za to, že hodnota vyťaženej drevnej hmoty určená uvedených znaleckým posudkom predstavuje škodu žalobcu.

9. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že to nebol žalobca, ktorý po výrube disponoval vyťaženou drevnou hmotou. Uvedené bolo potvrdené vypočutím zástupkyne žalobcu, ale nepriamo aj výsluchom lesného odborného hospodára a hlavne svedkyne Ing. N. I.. Aj keď vypočutí svedkovia neboli priamo svedkami toho, ako bolo a kým s drevnou hmotou naložené, z ich výpovedí nepriamo vyplýva, že to nebol žalobca. Pokiaľ by totiž s vyťaženou drevnou hmotou disponoval žaloba, odborný lesný hospodár by o tom musel mať vedomosť a pokiaľ sa týka svedkyne táto potvrdila, že bola požiadaná zástupkyňou žalobcu, aby osoba, ktorá ťažbu vykonala s vyrúbanou drevnou hmotou nedisponovala. Svedkyňa tlmočila požiadavku žalobcu, pričom podľa jej vyjadrenia z reakcií V. Š., ktorý výrub uskutočnil, bolo zrejmé, že tento danú požiadavku neakceptoval. Uvedené vyplýva aj z poznámky v spise Okresného úradu, odbor starostlivosti o životné prostredie č. XXXX/XXXXX/XX-I., kde sa nachádza poznámka zo dňa 3.4.2012: „rozhovor s p. Š., kde mu bolo oznámené, aby drevo nebral. On povedal: a čo, ak ho niekto ukradne“. V súvislosti s preukazovaním spôsobu naloženia s vyťaženou drevnou hmotou a kto s ňou disponoval súd poukázal na skutočnosť, že žalobca sa dostal do dôkaznej núdze, keď ním navrhovaný svedok V. Š., ktorý ťažbu uskutočnil, v priebehu konania zomrel. Napriek tomu mal súd za to, že z uvedených nepriamych dôkazov vyplýva, že s touto drevnou hmotou žalobca nedisponoval.

10. Z dokazovania je zrejmé, že výrub stromov bol uskutočnený V. Š. ako splnomocneným zástupcom v tom čase vlastníčky parcely registra E č. XXXX/X. Je nepochybné, že v zmysle ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka, každý vlastník je oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Obmedzenie vlastníckeho práva sa môže uskutočniť len na základe zákona. V danej veci na základe Dohody o odovzdaní užívacích práv uzatvorenej podľa zákona č. 229/1991 Z.z. užívacie práva k nehnuteľnostiam pre Lesný celok Ľubica s dobou platnosti od 1.1.2010 boli dané žalobcovi, ktorý sa podľa Dohody zaviazal na odovzdávanom majetku hospodáriť samostatne v súlade so schváleným programom starostlivosti o lesy. Aj z rozhodnutia Obvodného úradu životného

prostredia v Poprade č. XXXX/XXXXX/XX-I. zo dňa 14.8.2012, ktorým bolo zrušené rozhodnutie zo dňa 27.3.2012 o povolení výrubu stromov v danej oblasti, je zrejme, že pri rozhodovaní správny orgán vzal do úvahy skutočnosť, že žiadateľ o výrub stromov zamlčal platné užívateľské vzťahy predmetného pozemku viažuce sa k Pozemkovému družstvu Závada. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatoval, že škoda vo výške 1.780,84 Eur vznikla žalobcovi ako subjektu, ktorému bolo zverené hospodárenie s predmetnou nehnuteľnosťou na základe Dohody o odovzdaní užívacích práv. Ide o hodnotu skutočne vyťaženej drevnej hmoty, s ktorou žalobca nemohol disponovať vzhľadom na už uvedené skutočnosti, teda o úbytok majetku žalobcu ako užívateľa, ktorý s vyťaženým drevom nemohol disponovať, hoci bol oprávnený a povinný hospodáriť v danej oblasti.

11. Žalobca si uplatnil titulom škody aj náklady za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 50,- Eur. Súd konštatuje, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe požiadavky žalobcu ako zadávateľa posudku. Znalec si náklady na vypracovanie znaleckého posudku uplatnil faktúrou č. 09/2013 vystavenou dňa 18.3.2013 s dátumom splatnosti 2.4.2013 vo výške 50,- Eur. Žalobca preukázal, že suma 50,- Eur bola znalcovi poukázaná na účet uvedený vo faktúre, a to dňa 20.3.2013. Ide o úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorú žalobca zaplatil znalcovi za už spomínaný znalecký posudok, ktorý si dal zhotoviť ešte pred súdnym konaním. Tieto náklady predstavujú škodu žalobcu s odkazom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko išlo o účelne vynaložený náklad na vypracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie škody uplatnenej žalobou.

12. Škoda uplatnená žalobcom v tomto konaní ďalej pozostáva zo sumy 78,90 Eur, ktorá suma mala byť vyplatená ako odmena členom predstavenstva žalobcu a odbornému lesnému hospodárovi, ktorí konali za žalobcu po zistení výrubu stromov. Jedná sa konkrétne o činnosť predsedu a podpredsedu žalobcu dňa 31.3.2012 pri zisťovaní škody v teréne, nahlásenie škody polícii, účasť pri ohliadke terénu políciou a účasť na výsluchoch, zvolanie mimoriadnej schôdze predstavenstva a účasť na nej vrátane odborného lesného hospodára a účasť na rokovaní s advokátom. Podľa žalobcom predloženej Zápisnice z výročnej členskej schôdze Pozemkového družstva Závada zo dňa 16.2.2013, a to bodu 6 zápisnice, návrh uvedených odmien bol členskou schôdzou žalobcu schválený a príloha bola odovzdaná ekonómke na spracovanie. Zo strany žalobcu však nebolo preukázané, aby skutočne suma 78,90 Eur bola vyplatená uvedeným osobám, t.j. že skutočne o túto sumu sa zmenšil jeho majetok a preto mal súd za to, že v tomto smere žalobca vznik škody na jeho majetku nepreukázal.

13. Sumu 430,78 Eur si žalobca uplatnil titulom účelne vynaložených trov konaní (trovy právneho zastúpenia 265,28 Eur a správny poplatok 165,50 Eur), ktoré boli z jeho strany iniciované za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia.

Jedná sa o trovy právneho zastúpenia 265,28 Eur za nasledujúce úkony:

- prípravu a prevzatie právneho zastúpenia v roku 2012 - odmena 58,69 Eur plus režijný paušál 7,63 Eur. Z dokazovania je zrejme, že sa jedná o zastupovanie v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 2S/23/2012, na ktorý bola podaná žaloba o preskúmanie rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Poprad č. 2012/00191/05-He zo dňa 27.3.2012. Uvedené konanie bolo rozhodnutím Krajského súdu v Prešove dňa 21.9.2012 zastavené. Uznesením sp. zn. 2S/23/2012-71 zo dňa 13.6.2013 bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného Obvodného úradu životného prostredia v Poprade uhradiť žalobcovi Pozemkovému družstvu Závada na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 404,37 Eur,
- spísanie a podanie podnetu na podanie protestu - odmena 58,69 Eur plus režijný paušál 7,63 Eur. Z listiny predloženej žalobcom bolo zistené, že podnet na podanie protestu prokurátora proti rozhodnutiu orgánu štátnej správy bol zo strany žalobcu podaný prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu na Okresnej prokuratúre Poprad dňa 15.6.2012,
- podnet na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Poprad - odmena 58,69 Eur plus režijný paušál 7,63 Eur. Takýto podnet zo strany žalobcu súdu predložený nebol,
- návrh na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zo dňa 15.6.2012 - odmena 58,69 Eur plus režijný paušál 7,63 Eur. Uvedené konanie vedené Krajským úradom životného prostredia pod č. 2012/1120-7635/SJ bolo zastavené rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2013. V konaní žalobcu zastupoval právny zástupca,
- úhrada správneho poplatku za návrh na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania 165,50 Eur. Na úhradu uvedeného súdneho poplatku bol žalobca vyzvaný dňa 3.7.2012 Krajským úradom životného prostredia v Prešove v konaní č. 2012/1120-5166/SJ.

Trovy právneho zastúpenia v uvedených konaniach spolu vo výške 265,28 Eur dňa 8.3.2013. Z uvedených trov právneho zastúpenia súd nepovažuje za škodu trovy vo výške 132,64 Eur a to za prípravu a prevzatie právneho zastúpenia v roku 2012 pred Krajským súdom v Prešove, v ktorom konaní bol k úhrade trov konania žalobcovi zaviazaný žalovaný a trovy za podanie podnetu na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Poprad z dôvodu, že takýto podnet nebol zo strany žalobcu predložený.

14. Na úhradu uvedeného správneho poplatku za návrh na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania 165,50 Eur bol žalobca vyzvaný dňa 3.7.2012 Krajským úradom životného prostredia v Prešove v konaní č. 2012/1120-5166/SJ. Uvedený poplatok vo výške 165,50 Eur bol uhradený žalobcom dňa 17.7.2012.

15. Súd teda uzavrel, že zo strany žalobcu bola v konaní preukázaná výška škody v sume 2 128,88 Eur (1.780,74 Eur - hodnota vyťaženej drevnej hmoty, 50,- Eur suma vyplatená znalcomi, 132,64 Eur náklady na úhradu trov právneho zastúpenia, 165,50 Eur zaplatený súdny poplatok v správnom konaní.) Konštatoval, že škoda vznikla na strane žalobcu a teda žalobca je aktívne legitimovaný v tomto konaní, predmetom ktorého je náhrada uvedenej škody.

16. K poslednému predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, súd poukázal na to, že vzťah príčinnej súvislosti je daný vtedy, ak medzi nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku t.j. ak nezákonné rozhodnutie je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Aj tento posledný predpoklad zodpovednosti za škodu je povinný preukázať žalobca t.j. poškodený. Vychádzal z úvahy, že vzťah príčiny a následku, ako bolo uvedené musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný.

17. Súd poukázal na to, že výrub drevnej hmoty, na parcele, ku ktorej mal žalobca užívacie práva, bol vykonaný konkrétnou fyzickou osobou. Bezprostrednou príčinou výrubu stromov uvedenou osobou bolo rozhodnutie o povolení tohto výrubu vydané Obvodným úradom životného prostredia Poprad, ktorým bol výrub stromov povolený. Toto je zrejme aj z toho, že až po vydaní rozhodnutia dňa 27.3.2012 boli stromy vyrúbané a to v krátkej dobe, konkrétne dňa 31.3.2012. Vychádzajúc z toho mal súd za to, že nebyť rozhodnutia o povolení výrubu, výrub stromov by nebol uskutočnený. Uvedené vyplýva aj z vyjadrenia svedkyne Ing. N. I., ktorá uviedla, že tá istá osoba následne opätovne žiadala o povolenie výrubu stromov v danej oblasti. Takého ďalšie rozhodnutie už vydané nebolo a nebol uskutočnený ani žiaden ďalší výrub stromov. Taktiež uvedené je zrejme z výpovede svedka U. A., ktorý priamo ako pilčík výrub stromov vykonal a podľa ktorého výrub by neuskutočnil nebyť rozhodnutia o povolení výrubu stromov. To znamená, že ak by nebolo vydané rozhodnutie o povolení výrubu, ktoré bolo neskôr zrušené ako nezákonné, nedošlo by ani k vyťaženiu drevnej hmoty v danej oblasti a teda ani ku škode žalobcu. Poukazujúc na uvedené súd uzavrel, že aj posledný predpoklad a to príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody na strane žalobcu bol v konaní preukázaný. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.128,88 Eur. V prevyšujúcej časti poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, a to z dôvodu nepreukázania škody na majetku žalobcu súd žalobu zamietol.

18. Aplikujúc ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka spolu s § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, a to odo dňa 22.1.2014, t.j. nasledujúceho dňa po dni negatívnej odpovede žalovanej na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V uvedenom čase základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,25 %, preto úroky z omeškania boli žalobcovi priznané vo výške 5,25 %.

19. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovení § 255 ods. 2 spolu s § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca sa žalobou domáhal celkove zaplattenia sumy vo výške 2.340,42 Eur s príslušenstvom. Súd jeho žalobe vyhovel čo do sumy 2.128,88 Eur, ktorá predstavuje 91 % žalovanej sumy. Žaloba bola zamietnutá čo do zaplattenia sumy 211,54 Eur, ktorá predstavuje 9 % zo žalovanej istiny. Žalobca bol teda v konaní úspešnejší v 82 % (91 % mínus 9 %) a v tejto výške mu bola priznaná aj náhrada trov konania.

20. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie proti výroku I. a výroku III. z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a/f/ a h/ CSP, pretože neboli splnené procesné podmienky,

súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 v spojení s § 390 CP zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietne a žalobcovi vôbec neprizná náhradu trov konania.

21. Odvolateľka opakovane uviedla svoje skutkové tvrdenia. Poukázala na rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Poprade zo dňa 27.3.2012, podnet žalobcu na podanie protestu prokurátora proti uvedenému rozhodnutiu a zdôraznila, že prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal dňa 24.7.2012 pod č.Pd 97/12-6 protest proti rozhodnutiu OÚŽP Poprad zo dňa 27.3.2012 konštatujúc, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody § 3 ods. 1 a 5 a § 46 zákona č. 71P/1967 Zb. o správnom konaní z dôvodu, že správny orgán vychádzal pri povoľovaní výrubu drevín z nesprávne zisteného skutkového stavu a právneho stavu, keď ustálil, že sa jedná o ornú pôdu. Vychádzal pritom z druhu pozemku evidovaného v registri KN-E, ktorý má len informatívny právne nezáväzný význam. Druhy pozemkov v údajoch v parcele registra C sú záväznými údajmi katastra (na rozdiel od údajov parciel registra E). Pri týchto pozemkoch sa na určenie záväzného druhu pozemku vyhotoví identifikácia parciel a z vykonanej identifikácie parcely č. KN - E 1626/1 kat. úz. Závada vyplýva, že táto parcela je vedená v reg. KN - C pod parc.č. 298 so záväzným druhom pozemku lesný pozemok. Z uvedených dôvodov podľa žalovanej nebolo možné na uvedenom pozemku rozhodovať podľa § 47 ods. 3 Zákona o ochrane prírody, pretože pozemok spadá pod právny režim zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Z uvedeného dôvodu OÚŽP Poprad v zmysle § 69 Správneho poriadku rozhodnutím zo dňa 14.8.2012 zrušil rozhodnutie zo dňa 27.3.2012.

22. Ďalej žalovaná poukázala na to, že žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručená žalovanej dňa 31.5.2013 neobsahovala náležitosti v zmysle § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., preto žalovaná vyzvala žalobcu na odstránenie nedostatkov žiadosti listom zo dňa 15.7.2013 (doručený žalobcovi 19.7.2013), pretože podľa žalovanej ani doplnenie žiadosti poškodeného doručené žalovanej 29.7.2013 neodstránilo všetky nedostatky žiadosti, žalovaná opätovne listom zo dňa 6.8.2013 (doručeným žalobcovi 15.8.2013) vyzvala žalobcu na odstránenie nedostatkov žiadosti, ktoré mali spočívať v nepreukázaní vlastníctva žalobcu voči dotknutému pozemku a k drevinám rastúcim na tomto pozemku. Dňa 22.8.2013 bol žalovanej doručený list zo dňa 19.8.2013, v ktorom žalobca podľa žalovanej dostatočne neodstránil uvedený nedostatok. Po posúdení žalobcovej žiadosti v celom kontexte prejednávanej veci žalovaná dospela k záveru, že žiadosti nemožno vyhovieť z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov na uspokojenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

23. Zdôraznila, že zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady a to protiprávny úkon (nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup), vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus), ktoré musia byť splnené súčasne a dôkazné bremeno ich preukázania má poškodený. K jednotlivým predpokladom v tomto konkrétnom prípade uviedla, že za protiprávny úkon je tu považované rozhodnutie OÚŽP Poprad zo dňa 27.3.2012 vydané na základe žiadosti p. B. Š.F. zapísanej vlastníčky parc. č. 1626/1 reg. E kat. úz. Závada na LV č. XXX. Predmetné rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené rozhodnutím OÚŽP Poprad z vyššie uvedených dôvodov.

24. Žalovaná opakovane poukázala na to, že toto rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené práve z dôvodu, že nikdy nemalo byť vydané a to s poukazom na ust. § 2 ods. 2 Zákona o ochrane prírody (v zmysle ktorého na účely tohto zákona sa považuje za drevinu rastúcu mimo lesa, strom rastúci mimo lesného pôdneho fondu) a s poukazom na § 47 ods. 3 Zákona o ochrane prírody, v zmysle ktorého na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Z uvedeného teda vyplýva, že súhlas orgánu ochrany prírody sa vyžaduje na dreviny rastúce mimo lesa, t.j. nemožno rozhodovať o výrube dreviny nachádzajúcich sa na lesných pozemkoch, nakoľko na tieto sa vzťahuje režim zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov, z ktorého dôvodu bol podaný protest prokurátora (výlučne z tohto dôvodu). Výrub drevín na lesnom pozemku sa teda uskutočňuje bez súhlasu orgánu ochrany prírody (bez vydania rozhodnutia podľa zákona o ochrane prírody). S poukazom na výpoveď svedkyne T. N. I., z ktorej vyplynulo, že následne došlo opätovne k žiadosti o povolenie výrubu stromov, avšak rozhodnutie už vydané nebolo a nebol uskutočnený ani žiaden ďalší výrub, žalovaná má za to, že záver súdu, v zmysle ktorého ku škode na majetku žalobcu by nedošlo nebyť nezákonného rozhodnutia, je nesprávny a nelogický. Podľa žalovanej takéto hodnotenie

nevykazuje logickú, funkčnú a teologickú zhodu s priebehom konania v nadväznosti na všetky zistené skutkové okolnosti a súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov, pretože výpovede ako dôkazy vyhodnotil v rozpore s pravidlami formálnej logiky, čo znamená, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

25. Odvolateľka ďalej rozporuje závery súdu vzťahujúce sa k preukázaniu vzniku škody na strane žalobcu, kde súd vychádzal z úvahy, že dňom účinnosti dohody o odovzdaní užívacích práv, uzavretej medzi odovzdávajúcim Vojenské lesy a majetky a preberajúcim Pozemkové družstvo Závada, žalobca prevzal všetky užívacie práva a povinnosti k vydaným pozemkom a zaviazal sa vykonávať všetky predpísané hospodárske opatrenia v súlade s platným lesným hospodárskym plánom. Závery súdu prvej inštancie žalovaná považuje za nesprávne, nakoľko sa súd prvej inštancie nevysporiadal s námietkou žalovanej o tom, že v dohode o odovzdaní užívacích práv absentuje ako esenciálna náležitosť tohto právneho úkonu dátum uzatvorenia tejto dohody. S ohľadom na absentujúci údaj o dátume uzatvorenia dohody nie je možné podľa žalovanej určiť platnosť a účinnosť takéhoto úkonu a nie je možné zistiť a preukázať, ktorým dňom prešli všetky užívacie práva a povinnosti k vydaným pozemkom na žalobcu. Ďalej žalovaná namietala vo vzťahu k nárokovanej výške škody, že z predložených listinných dôkazov ani výsluchov svedkov nevyplýva, kto odobral drevnú hmotu z pozemku, teda súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním nepreukázal, že práve žalobca neodobral drevnú hmotu z predmetného pozemku. S poukazom na uvedené žalovaná má za to, že neboli splnené procesné podmienky, a to aktívna žalobná legitímácia, nakoľko nebolo preukázané, že žalobca nadobudol užívacie práva k predmetnému pozemku, ani nebolo preukázané, že žalobca neodobral drevnú hmotu z dotknutého pozemku. Zároveň súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže v konaní sa „len domnieva“, že drevnú hmotu z predmetného pozemku vzal p. V. Š.F..

26. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti žalovaná zdôraznila, že táto musí byť priama, bezprostredná a nemôže byť len sprostredkovaná, pričom atribútom priamej príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho (rozsudok NS SR 3 Cdo 313/2009, 3 Cdo 32/2007). Žalovaná má za to, že rozhodnutie, ktoré bolo ako nezákonne zrušené, nemohlo spôsobiť vznik škody na majetku žalobcu - zmenšenie, úbytok na jeho majetku, nakoľko k vzniku škody by mohlo dôjsť až odobratím drevenej hmoty z dotknutého pozemku po samotnom výrube subjektom odlišným od žalobcu. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS SR 3 Cdo 32/2007. Aj z argumentácie súdu prvej inštancie podľa žalovanej vyplýva, že ku škode na majetku mohlo dôjsť až odberom drevenej hmoty z dotknutého pozemku a nie vydaním nezákonného rozhodnutia. Ak by na dotknutom pozemku ostala drevná hmotu po výrube, pričom odber a následné speženie by uskutočnil samotný žalobca, žiadna škoda na majetku žalobcu by nevznikla. To znamená, že je nevyhnutné skúmať, ktorá príčina priamo spôsobila následok a v tomto prípade nezákonné rozhodnutie nie je priamou príčinou vzniku škody.

27. Žalovaná rozporuje aj výšku škody priznanej súdom prvej inštancie z dôvodu nepreukázania vzniku škody a nepreukázania priamej príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody (vo vzťahu k sume 1.780,74 €). Rovnako namietá škodu v časti sumy 50 € ako nákladov za vypracovanie znaleckého posudku, v sume 132,64 €, ako náklady na úhradu trov právneho zastúpenia a 165,50 € za zaplatený poplatok v správnom konaní, vo vzťahu, ku ktorým v rozsudku súdu prvej inštancie absentuje akékoľvek odôvodnenie, či medzi týmito časťami škody a nezákonným rozhodnutím existuje priama príčinná súvislosť.

28. Napokon žalovaná vyjadrila názor, že súd prvej inštancie po zrušení skoršieho rozsudku nevykonal také dôkazy, v dôsledku ktorých by bolo možné dospieť k úplne odlišnému právnemu záveru, pretože neboli v konaní preukázané také skutkové ani právne okolnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu právneho názoru súdu, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie založené na iných záveroch, vychádzajúc však z rovnakého skutkového záveru, považuje žalovaná za prekvapivé. Z rovnakých dôvodov, aké sa vzťahovali na výrok I. žalovaná namietala aj výrok III. o trovách konania.

29. Žalobca sa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie a napadnutý rozsudok pokladá za správny a zákonný, preto navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok potvrdil a uplatnil si náhradu trov konania. Zdôraznil, že v prejednávanom prípade bol výrub vykonaný so súhlasom správneho orgánu, ktorý síce na to nemal kompetencie, avšak sila tohto rozhodnutia spočíva v tom, že správny orgán dal súhlas konkrétnej osobe na výrub konkrétnych

stromov na konkrétnom pozemku spôsobila, že toto rozhodnutie malo rozhodujúci vplyv na priameho vykonávateľa tohto rozsudku, ktorým bol pilčík U.. A.. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že keď žalobca privola policajnú hliadku, táto vec uzatvorila s tým, že výrub nie je vykonávaný nezákonne a nedochádza k porušovaniu práv žalobcu, nakoľko O. Š. a jeho pilčík pán A. predložili predmetné rozhodnutie o súhlase na výrub a píllili len označené stromy v zmysle predmetného rozhodnutia. K námietke žalovanej, že predmetné rozhodnutia ani nemalo byť vydané (orgán nemohol vydať takýto súhlas) žalobca poukázal na to, že OUŽP v Poprade v rámci autoremedúry na návrh žalobcu nezrušil svoje vlastné rozhodnutie z uvedeného dôvodu, ale nechal to na Okresnú prokuratúru a na jej protest.

30. K namietanej absencii dátumu uzatvorenia dohody o odovzdaní užívacích práv žalobca uviedol, že táto listina jednoznačne uvedený údaj obsahuje a to vo forme pečiatky s modrým atramentom s číselným údajom 20.APR.2010, preto pokiaľ na niekorej z fotokópii tejto údaj absentuje, tak sa jedná o len zle prekopírovanú kópiu dohody. Zároveň zdôraznil, že žiaden z kompetentných orgánov, t. j. lesné obvodné úrady, ministerstvo pôdohospodárstva nikdy nespochybnili túto dohodu a ťažbu na základe uvedenej dohody na predmetných pozemkoch vykonáva žalobca. Najmä v zmysle plánu starostlivosti o les, ktorý predstavuje jediný zákonný predpoklad výkonu ťažby na lesnom pozemku. Žalobca predložil ako dôkaz plán starostlivosti o lesy, z ktorého vyplýva, že jediným obhospodarovateľom predmetného pozemku je výlučne žalobca, čo potvrdila aj svedecká výpoveď odborného lesného hospodára a zástupcu Vojenských lesov a majetkov SR š.p., o.z. Kežmarok. Napokon k námietke nedostatočného ustálenia otázky kto odobral drevnú hmotu, žalobca poukázal na to, že s úplnou určitosťou uvedené nie je možné zistiť, nakoľko pán Š. je zosnulý. V tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že samotné nezákonné rozhodnutia OUŽP v Poprade zamedzilo možnému vyšetreniu tejto otázky práve s poukazom na to, že príslušné orgány činné v trestnom konaní vec nevyšetrovali, keďže pán Š. sa preukázal predmetným právoplatným rozhodnutím. Z vykonaného dokazovania je však jednoznačne preukázané, že žalobca s drevnou hmotou nenakladal (s poukazom na výsluch štatutárnej zástupkyne žalobcu) a že táto hmota bola odstránená neznámou osobou - s najväčšou pravdepodobnosťou pánom Š., keďže tento ju bol povinný odstrániť v zmysle vtedy účinného nezákonného rozhodnutia o súhlase na výrub. Nesprávnosť vyššie uvedených tvrdení nepreukázal, takže nie je dôvod pochybovať o hodnovernosti tejto výpovede a z nej vyplývajúcich faktov.

31. Vo vzťahu k hodnoteniu kauzálnej príčiny v prípadoch náhrady škody od štátu žalobca poukázal na v praxi existujúci aj voľnejší prístup tohto hodnotenia v tom zmysle, že nezákonné rozhodnutie musí byť hlavnou príčinou vzniku škody a v danom prípade základom je skutočnosť, že len na základe nezákonného rozhodnutia mohol v tom čase legálne vykonať výrub pán Š. prostredníctvom pilčíka pána A., tak ako na to už vyššie poukázal. Predmetné rozhodnutie zároveň spôsobilo, že žalobca nemohol s drevnou hmotou manipulovať, ani ju zaistiť, keďže mu nepatrila podľa nezákonného rozhodnutia, nakoľko právo, ako aj povinnosť odstrániť vyrubené dreviny mal v zmysle tohto nezákonného rozhodnutia žiadateľ, teda pani Š. v zastúpení pána Š.. Zároveň podľa názoru žalobcu je zrejmé, že škoda vznikla v dôsledku jediného činiteľa, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie a škodu predstavuje výrub 25 ks drevín (nie ich odvoz, prevod, predaj alebo iná manipulácia s nimi) a to najmä vzhľadom na to, že došlo k priamemu zásahu do užívacích práv žalobcu a to konkrétne do práva na ťažbu drevej hmoty, na ktoré mal výlučné právo v zmysle programu starostlivosti o les jedine žalobca. U neho došlo k úbytku na majetku, keďže predmetné dreviny mal vyťažiť žalobca a mal ich aj zužitkovať v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a teda predajom predmetnej drevej hmoty. Ďalšia škoda mimo tejto priamej škody je škodou súvisiacou s uplatnením si náhrady škody (znalecký posudok), ako aj škoda, ktorú tvoria trovy súdnych a správnych konaní, ktoré bolo nutné zo strany žalobcu iniciovať, keďže samotný žalovaný autoremedúrou, resp. jemu podriadený správny orgán nezrušil svoje rozhodnutie a tvrdohlavo trval na obhajobe „zákonosti“ svojho rozhodnutia až do podania protestu prokurátora.

32. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

33. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

34. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25. februára 2020 o 09.57 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.2.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

35. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. a/, f/a h/ CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky (a), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

36. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalovanou odvolací súd uvádza nasledovné:

37. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd uvádza, že procesné podmienky definuje Civilný sporový poriadok ako podmienky konania, ktoré predstavujú základné procesné predpoklady za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Procesné podmienky možno rozdeliť do 4 základných skupín, a to procesné podmienky na strane súdu, procesné podmienky na strane účastníkov (strán sporu), vecné procesné podmienky a negatívne procesné podmienky. Medzi podmienky na strane súdu patrí právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu. Podmienky na strane účastníka sú procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, v prípadoch kde je povinné zastúpenie advokátom splnenie tejto podmienky. Medzi vecné podmienky patrí kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. podanie žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti. Medzi negatívne procesné podmienky patrí napr. prekážka začatého konania alebo prekážka rozsúdenej veci. Nesplnenie vyššie uvedených procesných podmienok tvorí odvolací dôvod podľa § 365 písm. a/ s tým, že podmienka na strane súdu spočívajúca zákonom obsadení súdu je upravená ako samostatný odvolací dôvod v § 365 ods. 1 písm. c/ CSP.

38. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

39. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

40. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

41. Žalovaná vidí naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP v tom, že nie je daná aktívna legitímácia žalobcu.

42. Vo vzťahu k uvedenej námietke je potrebné poukázať na to, že vecná legitímácia (pasívna alebo aktívna) je stav vyplývajúci z hmotného práva, na základe ktorého je určitá osoba (účastník konania) nositeľom určitého hmotného práva alebo povinnosti. Jej nedostatok sa prejaví vo výsledku konania tým, že v prípade nedostatku či už aktívnej alebo pasívnej legitímácie bude žaloba zamietnutá. Neznamená to ale, že by nedostatok vecnej legitímácie bolo možné považovať za nedostatok procesných podmienok (podmienky na strane účastníka sú procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, v prípadoch kde je povinné zastúpenie advokátom splnenie tejto podmienky, nie vecná legitímácia).

43. Pretože postupu prvoinštančného súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť ani žiadne iné pochybenia zakladajúce záver o existencii väd týkajúcich sa procesných podmienok odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ preto nebol naplnený.

44. Odvolací súd dospel k záveru, že neboli naplnené ani odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

45. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

46. Žalovaná v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

47. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na odvolacie námietky žalovanej.

48. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého odvolací súd uvádza nasledovné:

49. Predmetom konania je náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím Obvodného úradu Životného prostredia Poprad č. 2012/00191/05-HE zo dňa 27.3.2012.

50. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

51. Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, o veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

52. Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

53. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

54. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo

rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

55. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

56. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

57. Pretože ku škode malo dôjsť v dôsledku vydania nezákonného rozhodnutia Obvodného úradu Životného prostredia Poprad, v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v konaní nebolo sporným, že pasívne legitimovaným subjektom je Slovenská republika, za ktorú v danom prípade koná Ministerstvo Životného prostredia SR (žalovaná). V konaní nebolo sporné splnenie podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci - žiadosť o predbežné prerokovanie nároku.

58. Súd prvej inštancie vychádzal zo správnej úvahy, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu, ktorá je objektívna je súčasné splnenie troch podmienok, a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. V danom prípade na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie v dospel k záveru, že uvedené predpoklady boli v danom prípade splnené, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje a má za to, že odvolacie námietky žalovanej nie sú dôvodné.

59. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Poprad č.2012/00191/05-HE zo dňa 27.3.2012, ktorým bol povolený výrub stromov z parcely registra E č. 1626/1 bolo zrušené na základe protestu prokurátora pre jeho nezákonnosť.

60. Na uvedenom nič nemení poukaz žalovanej na to, že takéto rozhodnutie nikdy vydané nemalo byť, pretože súhlas orgánu ochrany prírody sa vyžaduje nad dreviny rastúce mimo lesa a nemožno rozhodovať o výrube drevín nachádzajúcich sa na lesných pozemkoch (nakoľko na tieto sa vzťahuje režim zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov). Odvolací súd zdôrazňuje, že uvedené (to, že výrub drevín na lesnom pozemku sa uskutočňuje bez súhlasu orgánu ochrany prírody, teda k výrubu drevín na lesnom pozemku dochádza bez vydania rozhodnutia OÚŽP) nič nemení na tej skutočnosti, že OÚŽP Poprad vydal takéto rozhodnutie, a to napriek tomu, že vydané byť nemalo. Z uvedeného dôvodu bolo toto rozhodnutie zrušené a je jednoznačne preukázané, že rozhodnutie od ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody (t.j. rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Poprad č. 2012/00191/05-HE zo dňa 27.3.2012), je rozhodnutím nezákonným, čo bolo dôvodom jeho zrušenia. Existencia nezákonného rozhodnutia je teda v danom prípade jednoznačne preukázaná.

61. Žalovaná dôvodí, že správny orgán vychádzal pri povoľovaní výrubu drevín z nesprávne zisteného skutkového stavu a právneho stavu, keď ustálil, že sa jedná o ornú pôdu. Vychádzal pritom z druhu pozemku evidovaného v registri KN-E, ktorý má len informatívny právne nezáväzný význam. Druhy pozemkov v údajoch v parcele registra C sú záväznými údajmi katastra (na rozdiel od údajov parciel registra E). Pri týchto pozemkoch sa na určenie záväzného druhu pozemku vyhotoví identifikácia parciel a z vykonanej identifikácie parcely č. KN - E 1626/1 kat. úz. Závada vyplýva, že táto parcela je vedená v reg. KN - C pod parc.č. 298 so záväzným druhom pozemku lesný pozemok. Z uvedených dôvodov podľa žalovanej nebolo možné na uvedenom pozemku rozhodovať podľa § 47 ods. 3 Zákona o ochrane prírody, pretože pozemok spadá pod právny režim zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Z uvedeného dôvodu OÚŽP Poprad v zmysle § 69 Správneho poriadku rozhodnutím zo dňa 14.8.2012 zrušil rozhodnutie zo dňa 27.3.2012.

62. Odvolací súd k uvedenému zdôrazňuje, že práve OUŽP ako správny orgán vykonávajúci činnosť v oblasti ochrany prírody mal uvedené skutočnosti zohľadniť a teda nemal vydať predmetné rozhodnutie. To, že OUŽP uvedené skutočnosti nezohľadnil a rozhodnutie vydal (z dôvodu neodbornosti alebo z akéhokoľvek iného dôvodu) nemožno pričítať v neprospech žalobcu a ani žiadateľa o vydanie súhlasu.

63. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s otázkou existencie škody, t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch na strane žalobcu, teda aj s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu. Žalobca síce nemá vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (k parcele z ktorej bol výrub uskutočnený), avšak z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobca na predmetných pozemkoch hospodári na základe dohody o odovzdaní užívacích práv uzatvorenej s odovzdávajúcim Vojenské lesy a majetky SR, š.p., o.z. Kežmarok a lesného hospodárskeho plánu pre lesný celok Ľubica s dobou platnosti od 1.1.2010 do 31.12.2019 (rozhodnutie Ministerstva obrany SR, vojenský lesný úrad, odbor riadenia štátnej správy č. OdRŠS-51-68/2010-OGKSP zo dňa 3.12.2010).

64. Vo vzťahu k riešeniu otázky aktívnej legitímácie (ustáleniu komu vznikla škoda) odvolací súd zotrváva na svojom názore vyjadrenom aj v zrušujúcom uznesení č.k. 2Co/357/2015-152 zo dňa 14. novembra 2016, a teda, že pri posúdení aktívnej legitímácie v prípade, ak by došlo k vzniku materiálnej škody ako hodnoty dreviny (biologickej, ekologickej a kultúrnej hodnoty dreviny v peňažnom vyjadrení), takáto škoda by mohla vzniknúť iba vlastníkovi. Avšak v prípade, ak sa jedná o škodu vzniknutú v dôsledku disponovania s drevnou hmotou tak, ako je to v danom prípade, t.j., ak škoda spočíva vo výrube a odobratí drevnej hmoty osobou inou ako je osoba oprávnená hospodáriť a vykonávať starostlivosť v predmetnom lesnom celku, takáto škoda jednoznačne vzniká osobe, ktorá je oprávnená obhospodarovať predmetný lesný celok, t.j. žalobcovi, ktorý takúto činnosť vykonáva na základe Dohody o odovzdaní užívacích práv. To, že žalobca je osobou vykonávajúcou hospodárenie v danom lesnom celku vyplýva nielen z predloženej dohody, ale aj z celého vykonaného dokazovania (výsluch svedkov).

65. Súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal aj s výškou vzniknutej škody, keď pri stanovení hodnoty vyťaženej drevnej hmoty vychádzal zo znaleckého posudku predloženého v konaní, v zmysle ktorého táto hodnota vyťaženej drevnej hmoty, s ktorou žalobca nemohol disponovať napriek tomu, že bol na to oprávnený a povinný hospodáriť v danej oblasti činila 1.780,84 €. Súd prvej inštancie sa náležite vysporiadal aj s existenciou ďalšej škody uplatnenej žalobcom v konaní, ktorá predstavovala náklady súvisiace s uplatnením práva na náhradu škody, a to náklady za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 50 € a trovy právneho zastúpenia v konaniach, ktoré boli iniciované zo strany žalobcu za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia vo výške 132,64 €, ako aj súdny poplatok za návrh na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v sume 165,50 €.

66. Súd pritom v odôvodnení jasne vysvetlil svoje úvahy, na základe ktorých nepovažoval za preukázanú existenciu škody uplatnenú žalobcom v sume 78,90 € ako odmenu vyplatenú členom predstavenstva žalobcu a odbornému lesnému hospodárovi, ktorí konali za žalobcu po zistení výrubu stromov, ani časť požadovanej náhrady za trovy právneho zastúpenia v konaniach, ktoré boli iniciované zo strany žalobcu v časti nad sumu 132,65 €. Odvolací súd sa s týmito úvahami súdu prvej inštancie plne stotožňuje.

67. Odvolací súd tu zdôrazňuje, že za skutočnú škodu nemožno považovať len škodu spôsobenú na veciach, ale je ňou aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady v spojitosti s uplatnením nároku v trestnom, občianskoprávnom alebo správnom konaní. V danom prípade má odvolací súd za to, že náklady vynaložené ako trovy konania a súdny poplatok v konaniach, ktoré boli zo strany žalobcu iniciované za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia, je nevyhnutné jednoznačne považovať za takéto náklady, vzniknuté v spojitosti s uplatnením nároku žalobcu. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, že konanie vedené Krajským úradom životného prostredia pod č. 2012/1120-7635/SJ bolo zastavené v dôsledku toho, že preskúmané rozhodnutie bolo zrušené na základe protestu prokurátora skôr, ako Krajský úrad životného prostredia rozhodol. Príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou - vynaloženými nákladmi na právne zastúpenie pri spísaní a podaní podnetu na podanie protestu prokurátora, vyplýva jednoznačne z vykonaného dokazovania, keď rozhodnutie OUŽP Poprad bolo zrušené na základe protestu prokurátora podaného a základe uvedeného podnetu.

68. Správne súd vyhodnotil aj posledný z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím. Vychádzal pri tom z úvahy, že vzťah príčinnej súvislosti je daný vtedy, ak medzi nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a

následku, teda, ak nezákonné rozhodnutie je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Súd prvej inštancie v danom prípade dospel k záveru, že nebyť rozhodnutia o povolení výrubu, výrub stromov by nebol uskutočnený, s ktorým záverom sa odvolací súd plne stotožňuje.

69. Aj keď žalovaná správne poukázala na to, že príčinná súvislosť musí byť priama, bezprostredná a nemôže byť len sprostredkovaná, pričom atribútom priamej príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho (rozsudok NS SR 3 Cdo 313/2009, 3 Cdo 32/2007), odvolací súd sa nestotožňuje s jej názorom, že v danom prípade takáto príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím OUŽP Poprad a vzniknutou škodou, nebola preukázaná.

70. Ak sa v konkrétnom prípade zdá, že viac skutočností spolupôsobilo pri vzniku škody, je podstatné určiť, či pôvodná skutočnosť (napr. dopravná nehoda) je tou skutočnosťou, bez ktorej by nedošlo ku škodlivému následku. Alebo či k tejto skutočnosti pristúpila nová skutočnosť, ktorá bez ohľadu na pôvodné skutočnosti, samostatne pôsobila ako príčina škody. Ak je príčin viac pôsobí z časového hľadiska buď súbežne alebo následne pričom sa časove neprekrývajú. V takomto prípade je pre existenciu príčinnej súvislosti nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu k vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno vyvodíť vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku (rozhodnutie ÚS SR sp.zn. 547/2013)

71. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je teda podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania (opomenutia) škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou škody je iná skutočnosť (napr. porušenie zmluvnej povinnosti samotným poškodeným), zodpovednosť za škodu nenastáva. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), sa príčinná súvislosť zisťuje.

72. V danom prípade zo sledu jednotlivých skutkových okolností jednoznačne vyplýva, že práve nezákonné rozhodnutie OUŽP Poprad bolo tým podstatným a významným článkom reťazca príčin a následkov, v dôsledku ktorého vznikla žalobcovi škoda. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že nebyť rozhodnutia o povolení výrubu, výrub stromov by nebol uskutočnený. Na tomto závere nič nemení poukaz žalovanej na to, že rozhodnutie vôbec nemalo byť vydané, nakoľko na výrub drevín na lesnom pozemku nebol potrebný súhlas orgánu ochrany prírody.

73. Odvolací súd zdôrazňuje, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplývalo, že B. Š., za ktorú konal jej splnomocnený zástupca V. Š., sa jednoznačne domnievala, že na výrub drevín takýto súhlas potrebuje, preto požiadala Obvodný úrad životného prostredia Poprad o vydanie súhlasu, teda možno s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou konštatovať, že bez takéhoto súhlasu by výrub nerealizovala. Uvedené vyplýva aj z vykonaného dokazovania, keď pilčík, ktorý realizoval výrub potvrdil, že bez takéhoto rozhodnutia by výrub nerealizoval. Zároveň z vykonaného dokazovania vyplývalo, že pri rozhodovaní o podanej žiadosti na výrub drevín na predmetnom pozemku OUŽP v Poprade nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnou ohliadkou, na ktorej došlo k upresneniu počtu drevín navrhovaných na výrub. Žiadateľka o výrub žiadala pôvodne o výrub 50 ks drevín, povolený bol výrub menšieho počtu drevín a reálne došlo k výrubu drevín, konkrétne označených v zmysle vydaného súhlasu. Nebol vykonaný žiaden výrub nad rámec súhlasu obsiahnutého v predmetnom nezákonnom rozhodnutí OUŽP Poprad. Aj z uvedeného jednoznačne vyplýva, že bezprostrednou príčinou výrubu stromov uvedenou osobou, bolo práve rozhodnutie o povolení tohto výrubu, vydané OUŽP Poprad, teda bez takéhoto rozhodnutia by výrub nebol vôbec realizovaný.

74. O správnosti vyššie uvedených úvah svedčí aj tá skutočnosť, že na základe ďalšej žiadosti Jany Šurcovej (v zastúpení V. Š.) o výrub už nebolo vydané rozhodnutie o povolení výrubu a žiaden ďalší výrub stromov už ani nebol realizovaný.

75. Aj keď sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalovanej, že k vzniku škody nedošlo len samotným výrubom drevín, ale aj odobratím drevnej hmoty, odvolací súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že vzhľadom na existenciu rozhodnutia OUŽP Poprad o povolení na výrub, žalobca v tom čase nemal možnosť nakladať s vyťaženou drevnou hmotou, nemohol ju odobrať. Preto, ak došlo k odobratiu

drevnej hmoty treťou osobou (žiadateľkou o výrub alebo inou osobou) v čase, keď žalobca nemohol s touto drevnou hmotou nakladať, pričom k výrubu došlo na základe nezákonného rozhodnutia OUŽP Poprad (pričom osobou oprávnenou nakladať s touto drevnou hmotou bola žiadateľka o výrub), možno jednoznačne konštatovať, že k vzniku škody odobratím drevnej hmoty došlo v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím OUŽP Poprad.

76. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na to, že vec riešená OO PZ, týkajúca sa podozrenia z priestupku na úseku ochrany životného prostredia, bola odložená práve v dôsledku tej skutočnosti, že podozrivý z priestupku V. Š. vykonal výrub stromov na základe rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Poprade pod č. 2012/00191/05-HE zo dňa 27.3.2012, ktoré ho oprávňovalo k ťažbe na predmetnej parcele, pričom na mieste bola vykonaná aj obhliadka pracovníkmi, ktorí presne poznačili stromy, ktoré mohol vyrúbať a tieto aj vyrúbali (20 ks stromov).

77. Nebolo možné akceptovať ani odvoláciu námietku o prekvapivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie (pretože po zrušení skoršieho rozsudku neboli v konaní preukázané také skutkové ani právne okolnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu právneho názoru súdu). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie po zrušení skoršieho rozsudku doplnil dokazovanie a z vykonaných dôkazov vyplynuli také skutkové okolnosti, ktoré odôvodňovali zmenu právneho názoru súdu o príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, pretože konkrétne nezákonné rozhodnutie je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo.

78. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

79. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej.

80. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).